

Uitgave	Categorie	Onderwerp
34	Akkoordenleer	Chord voicings en akkoorden-samenklank - Deel 10

“Deep Dive” is een periodiek verschijnend e-paper, dat naast de GuitarJan.com nieuwsbrief, wordt verstuurd aan geïnteresseerden. “Deep Dive” behandelt een specifiek muziektheoretisch onderdeel, dat kan variëren van een akkoorden clinic tot het behandelen van toonladder rariteiten of een gedetailleerde uitleg van een bepaalde solo, of een complex slagritme.

We gaan er voor de “Deep Dive” serie van uit dat je een redelijke muziektheoretische kennis hebt, waarbij onze website GuitarJan.com je natuurlijk alle studie- en oefenmogelijkheden biedt.

Chord voicings en akkoorden-samenklank - deel 10

De “Deep Dive” uitgave die nu voor je ligt, is de tweede uitgave die we wijden aan Paul Simon, een van de meest succesvolle songwriters van de laatste 60 jaren, waarbij hij in zijn carrière onverwachte wendingen had in zijn muziekstijl, en samenwerkingen met andere artiesten. De solo carrière van Paul Simon begon in 1970, nadat de 14 jaar durende samenwerking met Art Garfunkel was beëindigd. De vroege solojaren waren bijzonder succesvol, met het uitgeven van drie bijzonder goed ontvangen albums achter elkaar. In 1986, nadat zijn carrière wat in het slop was geraakt, was daar opeens zijn album *Graceland* in 1986, wat zijn meest succesvolle solo album ooit is geworden. Beïnvloed door allerlei *world music* stromingen, bereikte het album nummer 1 van de hitlijsten in veel landen, en werden er in totaal 12 miljoen exemplaren verkocht. Naarmate de solocarrière van Paul Simon voortduurde, veranderde zijn manier van muziek componeren significant. De akkoorden die hij voor zijn muziek gebruikte werden veel uitgebreider, inclusief none (*ninth*), overmatig (*augmented*), septiem (*seventh*), $\flat 5$, en majeur septiem (*major seventh*) akkoorden. Hoewel veel van dit type akkoorden met jazzmuziek worden geassocieerd, Simon’s muziek heeft nooit een *jazzy* inslag gekend. In plaats daarvan schreef hij popmuziek met een behoorlijk uitgebreid pallet aan akkoorden. Waarin Paul Simon zich ook ontwikkelde, was het gebruik van langere akkoordprogressies, soms wel acht maten of meer zonder herhalingen, waarbij akkoord op akkoord volgde voordat uiteindelijk teruggegaan werd naar het begin van de progressie, of naar een brugpassage (*bridge*) in de muziek, waarbij dan in een brugpassage vaak een niet aan de hoofdtoonsoort gerelateerde andere toonsoort werd gebruikt. Het gebruik van toetsenborden in de muziek van Paul Simon was ook een nieuwheid die in zijn solo carrière ontstond. Tot dan was het altijd de standaard akoestische gitaar om de akkoorden voor het voetlicht te brengen. Dat betekent dat er akkoordprogressies ontstonden die met een toetsenbord relatief simpel gespeeld konden worden, maar lastig op een gitaar te vertolken zijn.

Laten we in voorbeeld 1 beginnen met een akkoordprogressie die is geïnspireerd op een toetsenbord intro. Je zult deze progressie met een *fingerpicking* stijl moeten spelen. Er zitten een aantal verrassende, buiten de toonsoort vallende akkoorden in de progressie, zoals C en $F7\flat 5$, die ver verwijderd zijn van de toonsoort E majeur/C# mineur waarmee de progressie begint. Probeer deze progressie in een walsachtige

driekwartsmaat te spelen. Als je jezelf wat tekort gedaan voelt omdat dit geen Paul Simon-achtige 8-manten progressie is, geen zorgen: op dat moment in zijn solo carrière, schreef Paul Simon muziek op deze manier.

1

C[#]m9
 X O
 9TH 2 3 4
 C[#] B D[#] G[#] E
 1 ^b7 9 5 ^b3

E(MAJ)7
 X X
 4TH 1 1
 3 4
 E G[#] B D[#]
 1 3 5 7

B^{aug}
 O X O X
 1 4
 B G D[#]
 1 [#]5 3

C
 X X
 1 3 3 3
 C G C E
 1 5 1 3

F⁷^b5
 X O X
 1 2 4
 F E^b A B
 1 ^b7 3 ^b5

B7
 X O X
 1 2 3
 B D[#] A B
 1 3 ^b7 1

Voorbeeld 2 is een 4 maten akkoordprogressie, met een beetje een *jazzy-bluesy* gevoel. Bm7^b5 bevat alle noten die ook in het G9 akkoord voorkomen, behalve de grondtoon (*root note*), dus in de context waarin het akkoord volgt op het G7 akkoord, functioneert het akkoord tevens als een G9 akkoord.

2

G7
 X X
 1 2 3 4
 G F B D
 1 ^b7 3 5

Bm7^b5
 X X
 1 2 3 4
 B F A D
 1 ^b5 ^b7 ^b3

C7
 X X
 1 2 3 4
 C E B^b C
 1 3 ^b7 1

F7
 X X
 1 2 3 4
 F E^b A C
 1 ^b7 3 5

Voorbeeld 2 kun je het beste in *fingerstyle picking* spelen. Speel daarbij de basnoot eerst, en voeg de hogere noten toe in de vorm van een aangeslagen akkoord, of probeer eens arpeggio's.

Voorbeeld 3 brengt je ook weer naar het territorium van de uitgebreide en complexere akkoordvormen, met een majeur septiem akkoord, een *slash chord* en een verminderde septiem, hier overigens genoteerd als een

o7 in plaats van de gebruikelijke dim7 notatie. Probeer ook in dit voorbeeld om de basnoot onafhankelijk van de rest van het akkoord te spelen.

3

G^{maj7}	B7/F[#]	Em	G^{#o7}
X X	X O X	O X O O X	X X
1 2	2 3	2	4TH 2 3 4
3 4			
G F [#] B D	F [#] D [#] A B	E E G B	C [#] G B E
1 7 3 5	5 3 7 ^b 1	1 1 3 ^b 5	1 5 ^b 7 ^b 3 ^b

Deze progressie met slechts vier maten hoort zich aan alsof deze niet helemaal als een muzikaal geheel afsluit, voeg daarom een G, C en wederom een G akkoord toe. Experimenteer met de *shapes* (vormen) die je tot nu toe hebt geleerd - majeur, septiem en majeur septiem - en probeer, door te luisteren, uit te vinden wat je het meest welluidend vindt.

4

Em7	F^{#m7}	G	G^{SUS4}
X X	X X	X X	X X
7TH 1 1	9TH 1 1	10TH 1	10TH 1
2	2	3 3 3	3 3
3	3	4	4
E B D G	F [#] C [#] E A	G D G B	G D G C
1 5 7 ^b 3	1 5 7 ^b 3	1 5 1 3	1 5 1 4

F^{#m7}	B7^{#5}	Em6
X X	X X	X X
7TH 1 1	7TH 1 2	5TH 1 1
3 4	3 4	2
3	3	3
F [#] A E F [#]	B A D [#] G	E G C [#] E
1 3 ^b 7 ^b 1	1 7 ^b 3 5 [#]	1 3 ^b 6 1

Voorbeeld 4 is een frase geïnspireerd op een gitaar intro in de E mineur toonladder, waardoor een wat zwaarmoediger gevoel aan de progressie wordt gegeven. Geef ieder van de akkoorden een volle maat, en door voor het laatste akkoord twee maten te gebruiken, heb je in totaal acht maten. Met twee verschillende

voicings van F#m7, B7#5 en een E mineur sext, geeft deze progressie een prachtig inzicht hoe deze kleurrijke chord voicings bij elkaar gevoegd kunnen worden, om een betekenisvol muzikaal argument te creëren.